

Arrestnummer C / 816 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 2020
Datum van uitspraak 10 juni 2022
Notitienummer griffie 2021/NT/1340
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002749657-0001-0013-01-01-1

Not.nr. GE.66.L5.004868/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 932

(RRN

geboren te op
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

Aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning

*Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk:***

*op de percelen gelegen te kadastraal gekend als
geboren te op eigendom van geboren te
op en van geboren te
beiden wonende te
door over de volledige breedte van de percelen (10 meter) een overwelling van de gracht te hebben aangebracht, afgewerkt met een verharding*

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 6 februari 2017 (datum stedenbouwkundige vergunning)
tot en met 16 oktober 2017 (datum verslag - stuk 7)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 4 oktober 2021 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging tot een **geldboete van 4.000 euro**, zijnde 500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Veroordeelt *tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

Veroordeelt hem tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel met betrekking tot het perceel gelegen te *kadastraal*
gekend als *door :*

- 1. de overwelving te verwijderen en de gracht terug open te maken, over de hele breedte van de betrokken percelen uitgezonderd één overwelving van maximum acht meter breed dienstig voor beide percelen;*
- 2. de opritten van beide percelen en de overwelving af te werken volgens de regels van goed vakmanschap.*

En dit onder verbeurte van een **dwangsom van 125 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelde ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur.

*Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.*

*Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.*

KOSTEN

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 294,32 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 19 oktober 2021 door de beklaagde
- 25 oktober 2021 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 19 oktober 2021 door de raadsman van de beklaagde
- 25 oktober 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 5 mei 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 4 oktober 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, gebeurden tijdig en regelmatig naar de vorm. De grievenformulieren werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde bepaalde in het grievenformulier nauwkeurig de grieven tegen het vonnis, namelijk met betrekking tot de strafmaat en de herstellvordering.

Het openbaar ministerie bepaalde ook nauwkeurig de grieven tegen het vonnis, namelijk met betrekking tot de strafmaat en wat betreft de kwalificatie van de telastlegging.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De aanhangig makende rechtstreekse dagvaarding van het openbaar ministerie werd op 20 september 2021 onder nummer _____ overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid _____ zodat voldaan is aan artikel 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. De feiten die voorwerp zijn van de enige telastlegging slaan op het overwelven van de gracht met een verharding, over de volledige breedte van de percelen langs de _____ te _____ die eigendom zijn van de beklaagde.

Er was bij deze handelingen geen sprake van het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt in de zin van artikel 4.2.1.4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar wel van het optrekken of plaatsen van een constructie in de zin van artikel 4.2.1.1.a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het hof verbetert de enige telastlegging in die zin. De beklaagde was hiervan ingelicht door het grievenformulier en de vordering van het openbare ministerie op de rechtszitting. De verbetering laat de aanhangig gemaakte feiten onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Telkens hierna sprake is van de enige telastlegging, betreft het deze zoals hier verbeterd.

De zo verbeterde enige telastlegging werd door de beklaagde niet betwist. De beklaagde verklaarde op de rechtszitting dat hij zelf enkel beroep instelde omwille van de strafmaat en de herstellvordering, die hij onredelijk vindt.

De enige telastlegging is voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen onder de randnummers 3 tot en met 7 van het beroepen vonnis.

5. Tot 1 maart 2018 werden de bewezen feiten strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen. Sinds 1 maart 2018 zijn de bewezen feiten strafbaar op grond van artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en dit met dezelfde straffen.

De beklaagde overwelfde op eigen houtje een gracht over de volledige breedte van zijn percelen, omdat dit paste in zijn eigen plannen. Hij ging hierbij in tegen de in de vergunning

opgelegde duidelijke voorwaarde dat maximum acht meter gracht mocht overwelfd worden, in wat het midden vormt van de beide percelen. Aldus zorgde hij voor het gewicht van het voldongen feit, waarvoor de overheid die om regularisatie werd verzocht terecht niet is gezwicht. De beklaagde hield geen rekening met het openbaar belang en het nut dat een volledig open gracht kan hebben voor de omgeving, onder meer in functie van een goed waterbeheer. De foto's van de vaststellingen geven aan dat de ingreep indringend was. Het negeren van de regels en verplichtingen die een goede ruimtelijke ordening dienen, moet in beginsel streng beteugeld worden.

De beklaagde is 54 jaar en heeft nog een gunstig strafregister. Deze omstandigheid laat enige mildheid in de bestraffing toe. De hierna bepaalde geldboete zal de beklaagde ertoe aanzetten om voortaan de omgevingsregels strikt na te leven. De tenuitvoerlegging van deze geldboete ook nog eens, zelfs gedeeltelijk, uitstellen, zou echter een te milde straf zijn, die de beklaagde onvoldoende wijst op de ernst van de feiten, zoals die ook door de eerste rechter werd beschreven. Bovendien veroorzaakt de opgelegde geldboete niet de sociale declassering van de beklaagde.

De feiten werden gepleegd na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciem. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde in passende mate aan tot betaling van de geldboete.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 52,42 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een

bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

7.1 De eerste rechter gaf juist en op goede gronden het bevel tot stedenbouwkundig herstel conform de herstelvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur/burgemeester, die bij het parket werd ingeleid. Het hof neemt deze overwegingen over en stelt vast dat deze herstelmaatregelen nog steeds nodig zijn voor een volledig herstel van de goede ruimtelijke ordening.

7.2 Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstelvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

7.3 Het gevorderde herstel in de oorspronkelijke toestand is voldoende gemotiveerd in functie van een goede ruimtelijke ordening. Er wordt in de herstellvordering onder meer gewezen op de noodzaak om de open gracht maximaal te vrijwaren en dat door ondoordacht overwelven wateroverlast kan ontstaan. Het volledig inbuizen van de straatgracht over een breedte van 24 meter strookt hier niet mee.

De in de vergunning toegestane overwelving over acht meter voorziet in een voldoende comfortabele en veilige toegang van de percelen van de beklagde.

Anders dan de beklagde aanvoert is de herstellvordering niet kennelijk onredelijk.

Dat de gracht bijzonder slecht zou zijn onderhouden is niet enkel niet aangetoond, doch rechtigde de beklagde ook geenszins tot het eigenmachtig overwelven van de gracht over de gehele breedte van de percelen.

Dat de gracht geen waterbergende functie had en de overwelving geen nadelig effect op de plaatselijke waterhuishouding had, wordt door de beklagde op weinig nauwkeurige wijze geargumenteed. Het is echter duidelijk dat dit bij hem niet heeft gespeeld om de overwelving uit te voeren, doch wel enkel het comfort om te beschikken over een op- en afrit over de volle breedte van de percelen. Dat er voldoende buffercapaciteit is met de gracht aan de overzijde, is helemaal niet aangetoond. Dat de gracht geen voldoende doorvloeiing bood, loste de beklagde ook niet op door deze te overwelven. Integendeel, zorgt de volledige overwelving voor nog snellere afvoer van het water naar onder meer andere delen van de gracht. Het hof verwijst naar de overwegingen hierover op p. 6 van de

beslissing van 4 oktober 2018 van de deputatie Oost-Vlaanderen (stuk 36). De deputatie wijst er onder meer op dat als de goede werking en doorstroming van de gracht zou zijn belemmerd, een correct onderhoud moet worden uitgevoerd en dat dit in alle redelijkheid geen argument kan zijn om een volledige overwelving toe te laten.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering wijst er in het positief advies van 29 januari 2020 terecht op dat de regularisatieaanvraag voor de geïsoleerde handeling, in laatste aanleg werd geweigerd door de deputatie van de provincie op 4 oktober 2018 om redenen dat de aanvraag niet strookt met de principes van een goede waterhuishouding en de watertoets niet doorstaat. De deputatie wijst er op dat de straatgrachten een functie hebben om het overtollige water van zowel de straat als de aanliggende percelen af te voeren.

Ook het voorwendsel dat door de overwelving parkeerproblemen worden vermeden en de verkeersveiligheid wordt vergroot, liet de beklagde niet toe de handelingen eigenmachtig uit te voeren. Evenmin vormt deze omstandigheid een element van kennelijke onredelijkheid van de herstellvordering.

De verwijzing door de beklagde naar een ongelijke behandeling van gelijkaardige feiten in de buurt, betreft een niet-dienstige vergelijking tussen feiten die, anders dan de beklagde aanvoert, niet vergelijkbaar zijn, omdat de geïsoleerde handeling indruist tegen een uitdrukkelijke voorwaarde in de vergunning van 6 februari 2017. Bovendien is over de zogenaamde gelijkaardige feiten niet geweten of deze vergund zijn en wat de eventuele houding hiertegen van de overheid is. Ook de verwijzing naar een recente verkaveling, op korte afstand van de percelen van de beklagde, is zonder relevantie voor de concrete toets van de geïsoleerde handelingen aan de goede ruimtelijke ordening, zoals ook weerlegd door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering in de vermelde beslissing tot positief advies.

Het gevorderd herstel in de oorspronkelijke staat is niet disproportioneel en het herstel, dat relatief eenvoudig uit te voeren is, staat niet in een onredelijke verhouding tot de last die dat voor de beklagde veroorzaakt.

Het herstel in de oorspronkelijke staat moet aldus nog bevolen worden. Het opleggen van enkel de betaling van een meerwaardesom, herstelt onvoldoende de goede ruimtelijke ordening.

Anders dan de beklagde aanvoert, zijn de herstelmaatregelen voldoende precies en duidelijk, zoals ook de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering overwoog en vaststelde. Wel is het zo dat de vermelding dat de werken moeten gebeuren volgens de *regels van goed vakmanschap*, een overbodige vermelding is. Artikel 6.3.6, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet dat de herstellvorderende overheid desgevallend het proces-verbaal van vaststelling over het uitgevoerde herstel, of het gebrek hieraan, vaststelt. Het hof laat deze vermelding weg.

7.4 Gelet op het talmen van de beklaagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan en het voortschrijden van de inbreuk, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelde om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagde krijgt een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde reeds vrijwillig kon overgaan tot het volledig herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de, gezien de aard en omvang van de werken, voldoende ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, maken dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna hij pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om de beklaagde aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, wat nodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou veroorzaken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

PAGE 01-00002749657-0010-0013-01-01-4

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

verbetert de enige telastlegging zoals vermeld onder randnummer 4 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de enige telastlegging tot een geldboete van 250 euro, met 70 deciemmen verhoogd tot 2.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 52,42 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 294,32 euro in eerste aanleg en 106,28 euro in beroep;

herstelvordering

beveelt op vordering van de burgemeester namens de gemeente _____ lastens de beklaagde _____ het herstel in de oorspronkelijke toestand van de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____

hetgeen impliceert:

- verwijdering van de overwelling en het terug open maken van de gracht, over de gehele breedte van de betrokken percelen, uitgezonderd één overwelling over een breedte van maximum acht meter, dienstig voor de beide percelen;
- legale verwijdering van afvalstoffen die voortkomen uit de verwijdering;

en dit binnen een termijn van een jaar vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel lastens de beklaagde;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente namens de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Kosten eerste aanleg: **€ 294,32**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 28,62

€ 96,62

+ 10 % : € 9,66

Totaal : **€ 106,28**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **10 juni 2022** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

┌ PAGE 01-00002749657-0013-0013-01-01-4 ┐

